

Sensuuri, Ali Abdolrezaei

Contributed by
Monday, 15 December 2008

Minun sanojeni verilöylyssäne ovat mestanneet minun viimeisen riivini pään. ja veri kuten muste on osuen sattumalta paperiin Kuolema on olemassa , venytettynä sivun yläpuolella Ja elämä kuten ikkuna raollaan särjettynä kivellä Uusi ase on lopettanut maailman

Ja minä tuontitavarana, kuten tämän kujan läpi ovetolen hyvin vähäistä huonetta, joka muutti tästä talosta Minä, minun elämässä on kuten kynä linjoihin tätä vähäistä sivua äitinä Kissan käpälät vielä tepastelevat Pelästyäkseen hiirta Juokseminen reikää varten täytyivät Tavoitellessa opetusta, joka tein koulussa Minä en enää ole Dara, rakastuneesti Saralleni Minä teen uusia kotitehtäviäni heittää sen pois, Ja tytössä, joka kaatuu tämän runon lopussa, rakentakaa talo Oltuna täynnä ovi-ulkoilmaa kuten haava Ja kuoleman sivujen välistä, Kuten huone mennyt tästä talosta eli onnellisina Tyttö, joka haluaa tehdä minusta omans Heittäisi suupaloja hänen ääneensä kiusoitellakseen minua ylä. Ja hänen ruumiin temppelissä minun silmäni jatkavat pyörimistä ja pyörimistä Dervish minua uudelleen Miten silmät Näitä tyhjää kuoppaarakkauten kahden välissä ovat satakieli Kuinka tämä puoli, että missä sitäkin enemmän muiden puolinen Iranissa Isäni & tuskaa äitini & tuskaa veljeni & tuskaa Minun kuntoni on kriittisempi kuin vammaakirjoittaminen enemmän veltostutetaan, kuin minä Ja Lontoo, sen hiuksien sään kohokohtien kanssa on vielä sisarellinen odottaa, Kuolema venyy minun ruumiini yläpuolella elämän tappaakseen minut jälleen Minun sydämeni vuotaa verta, Minun sydämeni vuotaa verta runoilijalle, jonka sanojen jono tulee pidemmäksi haaraa varten mitä vähemmän varpusta joka on nielaissut sen viserryksen Variksen levosta varten ilman sähköjohtoltseni varten, joka mennyt talosta kuten valittuolin joku Tein, typerä teko tulii runoilijaksi

Kääntäjä: Leena Ojansuu